

Srčnost je velik koncept

Jasna in osredotočena. Nepripravljenega sogovornika lahko zmede z odločnimi, hitrimi odgovori, ki vrvijo od idej in uvidov. Njena pisarna je svetla in zračna, pravi odsev bitja, ki v življenju zasleduje svetobo. Magistra sociologije in doktorica sociologije znanosti, izredna profesorica na GEA Collegeu, svoje neusahljivo znanje usmerja v raziskovanje na videz nezdružljivega, materialne znanosti in duhovnosti. Na vzporedni podjetniški poti vodi dve uspešni podjetji za razvoj osebnih in podjetniških potencialov, kar krepi z društvom za razvoj duhovne inteligence Budni. Že dolgo je prebujena. Zdaj si želi, da bi se končno zbudili tudi drugi!

Sprašuje: PETRA GODEŠA

Foto: MAVRIC PIVK

Ustvarili ste sistem 4i®, s katerim človek krepi in povezuje štiri inteligence (Iq, Eq, Sq, Pq). Za katere vrste inteligenc gre?

Naučeni smo racionalnega pogleda na svet in razmišljamo v okvirih določene strukture, kar je čisto prav. Vendar, če nismo srčnosti, je znanje mrtvo. Poznamo kopico intelektualcev, ki so intelektualno pošasti, a srčno pritlikavci. Srčnost je velik koncept, v izhodišču gre za sposobnost sprejemanja in samorefleksije. Srčni ljudje nimajo negativnih projekcij in razumejo, zakaj se na stvari odzivajo na določen način. Duhovna inteligenco je holističen pristop, razumevanje, da smo vsi v istem čolnu in nismo razdeljeni na skupine. Fizična inteligenco zavzema potrebo po fizični aktivnosti in uspešno spopadanje s stresom.

Pravkar ste izdali knjigo z naslovom Heroji. V čem se razlikuje od prejšnjih?

V knjigi sem opisala kar nekaj primerov, saj vidim, tako v poslu kot pri poučevanju na fakulteti, da so primeri zelo pomembni, ljudje si tako teorijo laže predstavljajo. Z njimi predstavljam različne tematike, kot so barda besede oziroma energija govornika, stanja ega, podrobno raziskujem dimenzijo časa, torej časovne luknje in žepe, kjer izgubljamo čas. Tako si ustvarjamo karma časa! Na primer,

kadar kdo redno zamuja, morajo biti za to globlji vzroki. Torej, v knjigi razvijam paralelo med materialno in duhovno znanostjo, imam profesuro materialne znanosti, sociologije in antropologije, ter obenem razvijam izziv duhovne znanosti, ki je vsekakor znanost prihodnosti. Gre za vprašanja podzavestnih in nevidnih sil, ki delujejo znotraj človeka. V tem kontekstu govorim tudi o duhovnem trgu, ki je zelo razširjen in problematičen.

V to problematiko se bolj poglobite v knjigi Skrivnost – zakaj ne deluje pri vas, kjer zapišete, da gurujev ni, duhovnost udobja pa je pravzaprav zelo nevarna.

Duhovnost udobja je povezana z družbeno idejo instant rešitev. Računalniške tehnologije in internet so človeku dali ogromno, seveda če jih zna uporabljati, v nasprotnem pridobiva parcialno znanje. Ljudje tako nimajo več pravega spoštovanja do knjig: uporabijo spletni brskalnik in izvzamejo delce, znanja si ne poglobijo do ravni, da bi prešlo v dolgoročni spomin. V kratkoročnem spominu se jih ne dotakne, saj ne preobraža bistva človeka. Podobno je pri novodobni duhovnosti, kjer je ogromno manipulacij: če sem duhovno razsvetljena, lahko sprogramiram tale kamen (*vzame kristal z mize*), takole: dajte mi tisoč evrov in boste zdravi. Vi si

cer ugotovite, da stvar ne deluje, a svoje napake ne boste priznali. Samoprevara ima moč, družbena prevara prav tako. Tega je v Sloveniji preveč, bogatenja na podlagi nikakršnega znanja. Ljudje, ki kamen kupijo, ga nekako potrebujemo, lažne prroke smo vedno potrebovali, konec concev si je treba prislužiti pravega prijatelja ali pravega učitelja, ki ne uči všečno, temveč sledi resnici.

Kaj bi svetovali ljudem, da bi znali bolje razlikovati med pristnim in nepristnim?

Preprosto, kar obljudbla prehitre rešitve, je napačno. Adi Smolar zelo lepo pove v pesmi Je treba delat', potrebno je razumevanje, kako svet deluje. Brez nič ni nič!

Vaše knjige so napisane v izrazito znanstvenem jeziku, tudi v pogovoru delujete zelo racionalno. Kako ste prisli v stik z duhovnim?

Sem zelo jasna, že od malega. Kaj pomeni biti v stiku z duhovnim, kaj je za vas duhovnost?

Vse znanje, ki se ne pokriva s pozitivističnim naukom dokazovanja. Obstoj zavesti ...

To je že vse dokazano, tudi s pomočjo znanosti, kot sta nevropsihologija in

kvantna medicina. Duhovno ni iracionalno, ampak tisto, kar vsebuje sposobnost razločevanja, jasnino. Predvsem sposobnost ločevanja zrnja od plev.

Čeprav je veliko dokazanega, še ni del splošno sprejetega diskurza.

V tem je moja prednost, ni naključje, da sem ogromno prebrala in študirala, doktorski in magistrski naslov vseeno nista mačji kašelj. Še vedno berem, trenutno se lotevam Teorije seksualnosti Foucaulta. To so vrhunske knjige! Ljudje, ki nimajo temeljnega znanja duhovne, intelektualne in filozofske tradicije, nimajo ustreznih informacij za razumevanje okolja. In to lahko vodi v napačne odločitve! V tem pogledu moje delo ljudi zaščiti. Če se vrneva k znanstvenemu mišljenju, tudi psihanaliza, psihologija in antropologija, danes znanstvene vede, pred 120 leti to niso bile. Vede, ki se ukvarjajo s področjem človeških zadev, so po naravi fluidne, nejasne in tekoče. Hvala bogu, da ima kdo »dovolj jajc«, da

„Poznamo kopico intelektualcev, ki so intelektualno pošasti, a srčno pritlikavci. Srčnost je velik koncept, v izhodišču gre za sposobnost sprejemanja in samorefleksije.“

si upa poleg znanstvenega ozadja raziskovati tudi obraze duhovnega. Obstoj zavesti je še kako dokazan, tudi kolektivno zavest občutimo vsi. A ker je narava človeka nagnjena k samoprevaram, raje zamiži. To v praksi pokaže neprebujenzo zavest. Dokazi o obstoju zavesti so bolj subtilni, kar ni v skladu s pozitivizmom, temveč z relativistično koncepcijo realnosti. Znanost je vseeno zelo poštena igra, določene dogme in projekcije takoj odstrani, saj je bistvo znanosti trening vrednotne neutralnosti. Kjer naj ne bi potvarjali podatkov zaradi lastnih manakov.

Vaš avtorski glas daje vtis, da nimate potrpljenja za lenobo in izgovore. Ste do spoznanj, povezanih z disciplino, prišli po lastni poti ali so morda posledica vzgoje?

Vsekakor vzgoje, morda še bolj opazovanja ljudi. Trdim, da smo izredno udobna družba, popolnoma nič nam ne manjka. Ves čas se govorji o brezposelnosti in

revščini, seveda so ljudje, ki dejansko nimajo dovolj, se pa včasih sprašujem, kaj so naredili, da bi imeli več. Rada pomagam tistim, ki nosijo breme, ne pa tudi tistim, ki ga pred menoj vržejo na tla. Za situacijo smo vsi soodgovorni. Pri meni ne gre za nepotrpežljivost, ampak za močan uvid v vzroke, ki prinesejo dobre ali slabe rezultate. Uvid je prineslo sodelovanje s študenti, strankami, podjetji, kjer vidim, koliko se ljudje zares naučijo in kolikokrat skušajo ubrati bližnjice. Če govorimo

finančnimi krizami v zadnjih letih? Vsi narobe razmišljamo?

To je zapleteno vprašanje, najprej je treba pogledati posameznika in nato kolektivno zavest. Sama ne govorim o materialnem obilju, zame obilje pomeni uravnoteženost na vseh področjih. Lahko imaš ogromno denarja, a nič časa, da bi ga porabil. Druga skrajnost je nasprotje, imaš ogromno časa in nič denarja. Nekdo tretji ima ogromno znancev, a nič prijateljev, ogromno ljubic in nič ljubezni. Drug

kot profesionalni obrekovalc, pozabijo na vrednotno neutralnost in ustvarjajo zgodbe, torej ne poročajo nepristransko. Podobno sem doživila pri sodelovanju z dr. Janezom Drnovškom v njegovem gibanju. Institucije predsednika države ne gre žaliti kar tako, profesionalec tega ne naredi, šarlatan pa zlahka.

Tudi sprejemanje različnosti je odlika modrih ljudi. Gre pri splošnem po-manjkanju omenjene lastnosti v družbi znova za kolektivno nezavedno?

V Sloveniji se ljudje vse preveč zadržujejo v poznanih krogih, zato je netoleranca toliko večja. Gre za neke vrste socialno neinteligentnost in nesposobnost komuniciranja. Ta je prisotna na vseh področjih, diskurz je poln osebnih poškodb, jeze in besa. Čustvena zrelost je naslednji vidik, treba je uriti strpnost do drugačnega. Sama sem članica mnogo različnih organizacij, rada se učim od drugačnih ljudi. Med podobnimi samo potrjujemo lastno čudovitost.

Nekje sem prebrala citat, da tisti, ki posedujejo največ talenta, najbolj dvomijo o sebi, in nasprotno.

Ne bi rekla, da dvomijo, le vedo, da se nabiranje znanja nikoli ne konča. Človek, ki v sebi nosi napuh, je za vse večne čase mali človek. Veličina velikih ljudi se razkriva sama, zato nimajo potrebe, da bi jo izpostavljalci.

Kadrovske službe pogosto iščejo svoje zaposlene tudi na socialnih omrežjih. Posamezniki morajo iz sebe ustvariti blagovno znamko, kar je povezano z veliko samopromocije. Ne meji to na egocentrizem? Je ta nujen za uspeh?

Virtualna omrežja ponujajo veliko priložnosti za ustvarjanje lažne podobe, a ko enkrat človeka spoznaš, se hitro vidi, ali je to puhlo. Ne bi rekla, da trg sili ljudi v pretirano samopromocijo, nasprotno, veliko ljudi je samih prepričanih, da so najboljši. Živimo v času, ko se popolni začetniki vedejo kot mojstri! Danes je cel kup svetovalcev o premoženju, ki nimajo niti ekonomske izobrazbe, kako lahko potem svetujejo?! Profesionalnost se vidi na daleč.

Imate prav, ljudje se veliko izpostavljajo in ogromno je bleferjev. Tisti, ki so dobri, so prevečkrat v ozadju. Vedno gre za

“Lahko postanete asket, ko začutite, da ne potrebujete več materialnega. A če se v to podate, da bi okolico prepričali o svoji veličini, je to smešno.”

o kolektivni zavesti, bi se vsak moral truditi za skupno dobro, a se jih zelo veliko le pritožuje!

Všeč mi je vaš osredotočeni pristop brez ovinkarjenja.

Hvala. Časovne luknje so nekaj podobnega, ljudje se ne zavedajo, kako pogosto se znajdejo v njih. Sama se jih izogibam, zato svojih strank ne ujčjam, pomagam tistim, ki resnično želijo iti naprej. Ne izgubljam časa, nimam občutka, da mi ga zmanjkuje, a ne dovolim, da se z njim slabo ravna. Od ljudi pričakujem integrirano.

Torej drži, da ni pomembno, kaj človek počne, temveč kakšno perspektivo ima?

Točno tako! To je psihološko usmerjanje in je povezano s samorefleksijo, koliko se je človek sposoben pogledati v ogledalo. Če smo nagnjeni k udobju in všečnosti ter ves čas odgovarjamo z da, bomo obsojeni na povprečnost. Na dolgi rok voditi samega sebe in imeti določene rezultate je umetnost, tukaj ni bližnjic. Niti pri meni niti drugje, obstajajo le kratkoročno. Sem kapitanka na dolge proge, pravi moj mož.

Veliko pišete o energiji obilja, ki jo človek ustvarja sam, prav tako po-manjkanje. Kaj se dogaja na kolektivni ravni zavesti, v povezavi z globalnimi

pojav, povezan s kolektivno zavestjo, je zavračanje uspešnih ljudi. Tretja stvar, ki bi jo tukaj poudarila, je žrtvovanje. Ljudje na položajih imajo težke naloge, seveda niso vsi dobri, a to demoniziranje posameznikov na vrhu, kar počno mediji, ni pravično. Voditi podjetje, vredno nekaj milijonov evrov, ni preprosto, a se ljudje takoj obesijo na to, koliko nekateri preveč dobijo. Spremeniti je treba zavedanje in spoštovanje do strokovnjakov in ljudi s posebnim znanjem. Nujno je tudi sočutje do ubogih in onih, ki jim življenje ni dalo dobrega izhodišča. To je uravnoteženost, to je obilje. Oholost ljudi je drugo poglavje, egotrip in dekadanca vodita v propad. Vedno bodo večji in manjši od nas. Torej, nujno je vzpostavljati ravnovesje v lastni psihi.

Omenili ste nespoštovanje hierarhije in ljudi na položajih. V Sloveniji se pogosto dogaja, da si ljudje na položajih s svojimi dejanji sami prislužijo nespoštovanje.

To gre eno z drugim. Če ljudje v svoji psihi Sovražijo napredek, ne bodo marali ljudi, ki jim uspe. Nujno je spoštovanje reda in hierarhija je nekakšen red. Morda ne najboljši, zato ga kot skupnost popravljamo. Mediji linčajo ljudi, pogosto so v polju neresnice in podžiganja. Realne kršitve posameznikov absolutno žalijo državljanje, tukaj je nujno korektno poročanje. Vseeno novinarji pogosto delujejo

vprašanje kakovosti, če nekdo nima znanja, kako lahko presodi, kaj je pristno? Od posameznika je odvisno, ali bo pridobil dovolj znanja, da bo zнал razlikovati.

Če se vrneva k materialnemu obilju. Duhovnost uči nenavezanosti, ljudje naj bi težili k preseganju materialnosti?

Kar ne pomeni, da človek v življenju materialnega ne potrebuje. Uspešni ljudje lahko vedno kaj pokažejo, tudi finančno. Prava realna definicija duhovnosti je povezovanje materije in duha, ekstremi so nezrel odgovor. Pogosto med ljudmi vlada napačna usmeritev, ki temelji na prepričanju, da so duhovni ljudje asketski, zanemarjeni, podhranjeni in veganski. Pri tem gre za golo hranjenje ega, duhovni ego je lahko stokrat močnejši od materialnega! V Sloveniji je ogromno gurujev z večjim egom, kot ga ima vsak menedžer. Eno so realne stvari, za katere se moraš boriti, to je duhovna drža, drugo je imaginarna duhovnost. Malo meditacije, ker nam je dolgčas, malo joge, ker želimo biti poduhovljeni. Ni stika s pristnostjo in naravnostjo, življenje je treba živeti z vsemi barvami, to je povezovanje štirih inteligentnosti! Uspeh je notranji mir in ravnovesje, ne nujno deset avtomobilov in dragi škornji. Lahko postanete asket, ko začutite, da ne potrebujete več materialnega. A če se v to podate, da bi okolico prepričali o svoji veličini, je to smešno. Avtentičnost označuje iskrenost in ta je, po mojem mnenju, vodilo za prihodnost. Ne primitivnost, neotesanost ali nesramnost, to ni isto! Pogosto se v ozadju skriva nepotrpežljivost, človek ne zdrži napetosti, ki jo občuti do sočloveka, mu nato vse vrže v obraz in misli, da je iskren. Moramo se naučiti kultivirati svojo notranjo napetost in gone, neposrednosti, ki pa ni žaljiva. Vsak, ki v polju kolektivne zavesti drugemu storí zlo, odgovarja. Tukaj se morda skrivajo vzroki za psihične in fizične bolezni.

Vodite podjetje Molga, službo za odpiranje razvojnih potencialov. Kako povezujete antropološko vedo z ekonomijo?

Ekonomski veda je v celoti antropološka. Z enim problemom, nihče ne vodi evidence človeških virov. Vse številke so le materialne, jaz pa raziskujem, kako bi

„Samoprevara ima svojo moč, družbena prevara prav tako. Tega je v Sloveniji preveč, bogatenja na podlagi nikakršnega znanja.“

v številke prevedli energijo in strast! Podjetje je vredno toliko, kolikor je vreden njegov vizionar. Poslovna antropologija je povezovanje človeškega, duhovnega kapitala z materialnim. Računovodenje človeških virov, to je prihodnost. Podjetje brez ljudi ne obstaja, bistveni so ljudje, vsak, od snažilke do direktorja.

V društvu Budni ste tudi dobrodeleni.

Tako je, a se dobrodelenosti lotevamo bolj projektno. Letos imamo nalogu, da postanemo bolj sočutni in se več smerjemo, umirimo in uravnotežimo sami sebe. Poskušamo biti hvaležni za to, kar imamo. Sama vsak večer pišem dnevnik hvaležnosti, to je pravzaprav programiranje možganov! Čisto objektivno, človek, homo sapiens sapiens, je sposoben strahotnih dosežkov. Na umskem, fizičnem, psihičnem, duševnem, in čustvenem nivoju. So ljudje, ki jim je resnično treba pomagati, a je veliko več tistih, ki jim gre dobro, a pozabijo na hvaležnost za to, kar imajo. In po naravnih zakonih se samopoštnost kaznuje. Kot reče Bob Marley, nečimrnost uničuje dušo!